

Βγήκε ασπροπρόσωπος

✖ Ένας Οθωμανός στη Σμύρνη της Μικράς Ασίας, ήθελε να πάει στη Μέκκα, για να προσκυνήσει. Βρήκε, λοιπόν έναν συγχωριανό του Οθωμανό και του άφησε τα πενήντα του πρόβατα να τα προσέχει μέχρις ότου γυρίσει.

Την άλλη μέρα, όταν είχε κιόλας αναχωρήσει ο φίλος του για το μεγάλο ταξίδι της Μέκκας βρήκε την ευκαιρία και πούλησε τα πρόβατα, που του είχε αφήσει να τα φυλάει.

Όταν με τον καιρό επέστρεψε ο γείτονάς του από τη Μέκκα, πήρε μια «τσανάκα» γιαούρτι και το πήγε στο φίλο του, για να τον καλωσορίσει και να του πει πως αυτό το γιαούρτι είναι, ό,τι έμεινε από τα πενήντα του πρόβατα.

Τούτο δε έγινε, όπως του είπε, γιατί έμαθε από άλλους συνταξιδιώτες του ότι είχε αρρωστήσει από πανώλη και αφού έδωσε τα μισά πρόβατα στους φτωχούς παρακάλεσε τον Αλλάχ να τον κάνει καλά. Τα δε άλλα μισά τα έδωσε προ ημερών στους φτωχούς, γιατί έμαθε ότι ο Αλλάχ τον έκανε καλά και γυρίζει πίσω στην πατρίδα.

Αλλά, όταν τον άκουσε να του λέει τα ψέματα αυτά, τόσο αγανάκτησε, που πήρε την «τσανάκα» με το γιαούρτι και του την πέταξε στα μούτρα, λέγοντάς του να ξεκουμπιστεί από το σπίτι του. Αυτός τότε, έφυγε απαθέστατα.

Όταν κάποιος άλλος συγχωριανός του τον ρώτησε που τον είδε βγαίνοντας από το σπίτι, γιατί είναι έτσι άσπρο το πρόσωπό του απάντησε: «Α, φίλε μου, όποιος δίνει καλό λογαριασμό, βγαίνει ασπροπρόσωπος».

Αυτή είναι μια από τις επικρατέστερες εκδοχές, απ' την οποία έμεινε η φράση «βγήκε ασπροπρόσωπος», που την λέμε σήμερα, όταν κάποιος βγαίνει αλώβητος από μια δοκιμασία, μια δύσκολη περιπέτεια, ένα μπλέξιμο. Λέμε επίσης και «τον έβγαλε ασπροπρόσωπο», εννοώντας πως κάποιος δικαιώνει κάποιον άλλον που πίστεψε σ' αυτόν.